

Dodržování zásad hospodářské soutěže

GGL_Corporate Legal_20220301_3

Datum účinnosti: 01.03.2022

Nahrazuje směrnici: GGL_Corporate Legal_20190415_3

Rozsah platnosti:

Group	X
Subgroup Germany	
PHOENIX	

Schváleno dne: 15.02.2022

Dodržování zásad hospodářské soutěže

GGL_Corporate Legal_20220301_3

Historie verzí:

Číslo verze	Název	Autor/vlastník	Schváleno	Nabývá účinnosti od
1.0	Dodržování zásad hospodářské soutěže	Group Compliance	Výkonnou radou dne 08.04.2014	09.04.2014
2.0	Dodržování zásad hospodářské soutěže	Group Compliance	Výkonnou radou dne 05.04.2019	15.04.2019
3.0	Dodržování zásad hospodářské soutěže	Group Compliance	Výkonnou radou dne 15.02.2022	01.03.2022

V případě dotazů týkajících se verzí a přesných změn souvisejících s obsahem se obraťte na oddělení Group Compliance.

Aktuálně platná verze je zvýrazněna tučně. Aktuálně platné Zásady Compliance a SOP lze konzultovat prostřednictvím intranetu (COIN, místní intranet).

Obsah

I	Všeobecné informace	5
II	Platné právní předpisy	6
1.	Kartely a definice zneužívání dominantního postavení na trhu	6
1.1	Kartely	6
1.2	Zneužívání dominantního postavení na trhu	7
2.	Výměna informací s Třetími stranami	9
2.1	Sdílení dat prostřednictvím datových informačních systémů	11
2.2	Porovnávání s konkurencí	12
2.3	Účast v profesních a odborných sdruženích	13
2.4	Veletrhy a výstavy	14
2.5	Signalizace	14
3.	Vertikální dohody a postupy	15
4.	Nepřímá protiprávní výměna citlivých informací	16
5.	Obchodní partneři	17
6.	Fúze, akvizice a společné podniky	17
7.	Dodržování	18
8.	Kontaktní osoby	18

Glosář / slovníček

Obchodní partner	Všechny Třetí strany, jako jsou zákazníci, dodavatelé, zástupci, konzultanti a další osoby přímo zapojené do obchodních aktivit skupiny PHOENIX.
Local Compliance Manager (LCM)	Místní Compliance manažer - osoba, která zodpovídá za zavedení systému CMS - na základě pokynů stanovených oddělením Corporate Compliance - v příslušné společnosti / společnostech a která je v dané společnosti / společnostech kontaktní osobou, na kterou se může kdokoli obrátit v souvislosti se všemi skutečnostmi a dotazy týkající se Compliance. V každé společnosti či jednotlivém subjektu skupiny PHOENIX je jmenován jeden LCM. Podrobnosti viz dokument Zásady dodržování právních předpisů).
Zaměstnanec	Zaměstnanec je každá fyzická osoba, která podepsala pracovní smlouvu přímo se skupinou PHOENIX a vykonává práci nebo úkoly přímo pro skupinu PHOENIX.
Skupina PHOENIX (nebo jen „PHOENIX“)	Sestává ze všech společností, ve kterých společnost PHOENIX Pharma SE nebo jedna z jejích dceřiných společností vlastní většinový podíl, nebo ze společností které jsou přímo či nepřímo ovládány holdingovou společností nebo jejími dceřinými společnostmi.
Třetí strany	Třetí strana je jakákoli fyzická nebo právnická osoba, s níž je společnost skupiny PHOENIX (obchodní) v kontaktu. V kontextu tohoto vnitřního předpisu se za Třetí stranu nepovažují společnosti skupiny PHOENIX a jejich zaměstnanci.

I Všeobecné informace

Tato směrnice upravuje postup a zásady chování ve vztahu ke konkurentům a Obchodním partnerům skupiny PHOENIX podle pravidel poctivé hospodářské soutěže.

Směrnice vychází z ustanovení soutěžního práva Evropské unie, které zavádí vysoký standard poctivé hospodářské soutěže a aplikuje jej jednotně napříč všemi členskými zeměmi. Povinnost dodržovat tyto předpisy se vztahuje na všechny společnosti skupiny PHOENIX působící v EU i na jejich zaměstnance.

V některých oblastech práva, zejména co se týče zneužití dominantního postavení na trhu, mohou být ustanovení vnitrostátního práva jednotlivých členských zemí přísnější než ustanovení práva EU. Totéž může platit pro země mimo EU. Všechny společnosti skupiny PHOENIX i jejich zaměstnanci proto musejí dodržovat také příslušné místní předpisy. V případě pochybností ohledně platného práva se zaměstnanci musí obrátit na svého nadřízeného, pracovníka odpovědného za dodržování místních právních předpisů (tedy LCM) nebo na své místní právní oddělení.

Soutěžní právo chrání svobodnou a otevřenou hospodářskou soutěž před omezeními, která mohou vzniknout působením jednotlivých soutěžitelů. Svobodná a otevřená hospodářská soutěž je jedním ze základních pilířů našeho ekonomického systému. Podporuje dynamickou efektivitu trhu, vytváří růst a pracovní místa a dává spotřebitelům možnost zakoupit moderní výrobky za přiměřené ceny. Soutěžní právo se stará o to, aby tržní prostředí mohlo tímto způsobem dále nerušeně fungovat. Zároveň a v neposlední řadě chrání skupinu PHOENIX proti nepoctivým konkurenčním praktikám jiných společností.

Mezi základní ustanovení soutěžního práva Evropské unie náleží:

- Zákaz kartelů
- Zákaz zneužívání dominantního postavení na trhu.

Srovnatelná ustanovení obsahují i vnitrostátní právní předpisy všech členských zemí i mnoha jiných zemí.

[Dále viz Zásady dodržování oprávněných předpisů, Bod 8](#)

Na tuto směrnici se v plné rozsahu uplatní Zásady dodržování právních předpisů, které je třeba dodržet a prakticky implementovat v plném rozsahu.

Dodržování pravidel soutěžního práva je odpovědností každého zaměstnance. Zaměstnanci mají zakázáno zapojovat se do praktik, které soutěžní práva porušují. Každý zaměstnanec je odpovědný za to, aby se dostatečně seznámil se soutěžními právy a byl schopný rozpoznat situace, které se problematiky těchto práv týkají. V případě dotazů ohledně soutěžního práva, nejasností, zda současná obchodní praxe nebo obchodní rozhodnutí může být v rozporu se soutěžními právy nebo jiného tématu, kontaktujte svého LCM nebo oddělení Corporate Compliance.

II Platné právní předpisy

1. Kartely a definice zneužívání dominantního postavení na trhu

1.1 Kartely

Zásady a pravidla

PHOENIX zakazuje vytváření kartelů i jakoukoliv účast na kartelech v libovolné podobě, jakož i všechny ostatní činnosti, které mají za cíl nebo by mohly mít za následek vytváření kartelů či jiné obdobné účinky.

Hlavní zásadou, kterou se řídí zákaz kartelových dohod, je požadavek nezávislosti, tedy požadavek, aby každá společnost při určování a realizaci své obchodní politiky postupovala nezávisle na jiných společnostech.

Zákaz kartelů rovněž zahrnuje jednání ve shodě, tedy jednání, které nevychází z nějaké písemné dohody, ale vykazuje znaky společně koordinovaného postupu soutěžitelů. To znamená, že tento zákaz lze porušit i bez výslovné (ústní či písemné) dohody.

Protisoutěžní dopady vzniknou i v situaci, když zakázaná dohoda nebo jednání ve shodě nebo rozhodnutí sdružení společnosti snižují úroveň tržní nejistoty, kterou se vyznačuje trh v běžných soutěžních podmínkách. Příkladem může být výměna citlivých důvěrných informací (viz článek 2).

Aby jednání naplnilo znaky protiprávního jednání, nemusí mít případná zakázaná dohoda, jednání ve shodě nebo rozhodnutí sdružení soutěžitelů dopad na soutěžní prostředí.

Úplně stačí, když takové zakázané dohody nebo jednání směřují k dosažení takových dopadů.

Z toho důvodu se zaměstnancům přísně zakazuje

- a) Uzavírat dohody či jiná obdobná ujednání s ostatními soutěžiteli (konkurenty) o cenách, prodejních objemech či kvótách, o podílech na trhu, o rozdělení regionů či klientů na trhu, o zacházení s poptávkou klientů či požadavcích dodavatelů;
- b) Vyměňovat si s ostatními soutěžiteli informace o zakázaných nebo kritických tématech, vyjma případů, které výslovně schválí právní oddělení nebo oddělení Compliance.

Definice

Kartel je dohoda nebo jednání ve shodě, případně společná rozhodnutí společností nebo skupiny společností, které mají protisoutěžní účinky nebo k nim směřují, např. tím, že brání, omezují nebo narušují hospodářskou soutěž na určitém trhu.

Tato směrnice se zabývá následujícími druhy kartelů:

- **Horizontální zakázané dohody nebo jednání:** Dohody nebo jednání ve shodě mezi soutěžiteli (na stejné úrovni v dodavatelském řetězci) nebo rozhodnutí sdružení soutěžitelů, které mají protisoutěžní cíle nebo dopady.
- **Vertikální dohody nebo jednání:** Dohody nebo jednání ve shodě mezi společnostmi, které působí na různých úrovních trhu / dodavatelského řetězce nebo rozhodnutí sdružení takových společností, které mají protisoutěžní cíle nebo dopady.

Soutěžní právo Evropské unie výslovně zakazuje dohody, jednání ve shodě nebo rozhodnutí, které

- Přímo nebo nepřímo koordinují nákupní nebo prodejní ceny nebo jiné obchodní podmínky;
- Koordinovaně omezují nebo kontrolují výrobu, tržní prostředí, technický vývoj nebo investice;
- Sdílejí trhy nebo zdroje dodávek;

- Uplatňují rozdílné podmínky na srovnatelné transakce s různými obchodními partnery a tím vytvářejí konkurenční nevýhodu; nebo
- Podmiňují uzavírání smluv přijetím dodatečných podmínek, které věcně nebo podle obchodních zvyklostí nesouvisí s předmětem takových smluv.

Tento seznam však není vyčerpávající a příslušné úřady a soudy v mnoha případech posoudily jako protisoutěžní ve svém předmětu či dopadu i takové dohody, jednání ve shodě nebo rozhodnutí, které zde nejsou výslovně uvedeny. Konkrétněji se této otázce věnují kapitoly 2 až 4.

Případy prokázaného protisoutěžního jednání mohou mít dalekosáhlé právní dopady, jako například:

- Peněžité tresty nebo dokonce tresty odnětí svobody pro fyzické osoby, které se účastnily kartelu;
- Správní pokuty pro členy skupiny PHOENIX, jejichž zástupci se účastnili kartelu;
- Prohlášení takových dohod za neplatné;
- Vymáhání náhrady škod poškozenými stranami.

1.2 Zneužívání dominantního postavení na trhu

Zásady a pravidla

PHOENIX zakazuje zneužívání dominantního postavení i všechny další činnosti, které mají za cíl nebo by mohly mít za následek přímé či nepřímé zneužití dominantního postavení či jiné obdobné účinky.

Každá podnikatelská jednotka v rámci skupiny PHOENIX musí samostatně určit, zdali zastává na určitém trhu či segmentu trhu dominantní pozici. Zjistí-li, že ano, musí zajistit, aby svou pozici nezneužívala.

Dominantní postavení na trhu je často výsledkem vysoké výkonnosti společnosti, a není tudíž samo o sobě zakázané. Jestliže však společnost zastává dominantní postavení na trhu, podléhá obvykle velmi přísným pravidlům ohledně svého jednání vůči ostatním účastníkům trhu. Taková společnost pak na příslušných trzích nesmí nepřiměřeně bránit ostatním účastníkům na trhu v jejich činnosti nebo je nějak znevýhodňovat.

Soutěžní právo vyžaduje, aby dominantní společnosti při svém podnikání braly ohled na své Obchodní Partnery i konkurenty. V některých zemích se podobná právní úprava uplatní i na společnosti se silným (nikoliv dominantním) postavením na trhu.

Důsledky zneužívání dominantního postavení na trhu jsou v zásadě velmi podobné právním důsledkům případné účasti na kartelu (viz výše).

Může nastat situace, že společnost PHOENIX bude mít na některých trzích dominantní pozici. Na takových trzích jsou zakázány následující činnosti:

- Prodávát zboží za nepřiměřeně vysoké (přemrštěné) ceny;
- Lákat klienty od konkurence za uměle snížené (nebo zlevněné) ceny, kterým nemohou ostatní soutěžitelé konkurovat, tedy prodej pod cenou (za cenu nižší, než jsou výrobní náklady);
- Odmítnout dodat zboží bez objektivního důvodu;

- Jednat se s zákazníky rozdílně bez objektivního důvodu (diskriminace), tedy například prodávat různým zákazníkům za rozdílné ceny, nabízet jim různé slevy či rozdílné obchodní podmínky při obdobných transakcích;
- Podmiňovat prodej jednoho výrobku koupí jiného výrobku (vázaný prodej);
- Nabízet určité druhy slev, například slevy se zavazujícím účinkem, slev vázaných na odběr veškerého nebo velkého dílu určitého druhu zboží od jednoho dodavatele (věrnostní slevy) nebo jiné slevy s obdobným účinkem navržené tak, aby klient získal určitou výhodu, pouze pokud odebere určitý podíl nebo objem zboží od dominantního dodavatele.

Definice

Není jednoduché určit, co je a co není dominantní postavení na trhu, a případná definice musí zohledňovat více faktorů. Obecně však platí, že zákaz zneužívání dominantního postavení na trhu směřuje vůči jednostrannému jednání společností, které mají na příslušném trhu převahující nebo významnou tržní sílu.

Společnost má dominantní postavení, pokud jí její tržní síla umožňuje chovat se vůči ostatním soutěžitelům na trhu, svým dodavatelům a zákazníkům k vlastnímu prospěchu způsobem, který by za jiných podmínek nebyl možný.

Určení, zdali má společnost na některém trhu dominantní postavení, závisí na vyhodnocení různých okolností. Má se za to, že společnost s nízkým tržním podílem obvykle nemá významnou tržní sílu. S tržním podílem nižším než 30 %¹ není pravděpodobné, že by společnost získala nebo vykazovala dominantní postavení na trhu. Při posouzení tržního podílu je však třeba vzít v potaz také konkrétní tržní podmínky, tedy (i) dynamiku trhu (například zdali trh roste nebo zdali na něj společnost teprve vstupuje), (ii) rozsah, v jakém se nabízené výrobky liší, a (iii) rozsah omezení určité společnosti ze strany svých aktuálních či potenciálních konkurentů, zákazníků a dodavatelů.

Čím větší má společnost tržní podíl nebo o co více její tržní podíl přesahuje 30 %, tím důležitější je vyloučit možnost, že společnost zastává dominantní pozici na trhu nebo že ji zneužívá.

Soutěžní právo Evropské unie výslovně zmiňuje následující příklady zneužívání dominantního postavení:

- přímé nebo nepřímé vynucování nepřiměřených podmínek ve smlouvách s jinými účastníky trhu, zejména kupních a prodejních cen;
- zastavení nebo omezení výroby, odbytu nebo výzkumu a vývoje na úkor spotřebitelů;
- uplatňování rozdílných podmínek při shodném nebo srovnatelném plnění vůči jednotlivým účastníkům trhu, jimiž jsou tito účastníci v hospodářské soutěži znevýhodňováni;
- vázání souhlasu s uzavřením smlouvy na podmínku, že druhá smluvní strana odebere i další plnění, které s požadovaným předmětem smlouvy věcně ani podle obchodních zvyklostí nesouvisí.

Tento seznam však není vyčerpávající, a příslušné úřady a soudy v mnoha případech posoudily i zde neuvedené jednání jako zneužívání dominantního postavení. Nadto mohou soudy a úřady kdykoliv přidat do uvedeného seznamu nové postupy a praktiky.

Dominantní postavení se vždy posuzuje ve vztahu ke konkrétnímu trhu. To znamená, že společnosti nemohou být dominantní jen samy o sobě. Určení, zdali má skupina na konkrétním trhu dominantní postavení, je velmi složitý právní úkol, který musí vyřešit příslušný právní tým individuálně pro každý trh a společnost.

¹ Výše tržního podílu, která slouží jako ukazatel dominantního postavení, se může lišit.

2. Výměna informací s Třetími stranami

Výměna informací s Třetími stranami (a zejména s konkurenčními společnostmi) ohledně konkurenčně citlivých věcí je zakázána.

Při sdílení libovolných druhů informací, které souvisí se soutěžením na trhu, musí zaměstnanci vždy zachovat opatrnost, a to zejména ve vztahu ke konkurenčním společnostem.

Sdílení informací nesmí snižovat nebo eliminovat nejistotu na trhu nebo nezávislé chování konkurentů za účelem snížení konkurenčního tlaku.

Zdroje informací musí také být vždy v souladu s právem a firemní tajemství musí být zachována.²

Výměna informací mezi soutěžiteli je velmi citlivá otázka soutěžního práva, které zakazuje soutěžitelům, aby spolu sdíleli soutěžně citlivé informace. Dokonce i jednostranné nebo jednorázové prozrazení soutěžně citlivých informací může představovat porušení soutěžního práva, pokud umožní příslušným společnostem jednat ve shodě, a tak si snížit vzájemný konkurenční tlak. Vždy existuje riziko, že výměna informací na povolená témata postupně, byť nechtěně, přejde na témata zakázaná nebo citlivá. Seznam uvedených témat však není vyčerpávající, a proto se vždy uplatní obecné zásady podle bodu 1.

Pokud sdílení dat mezi konkurenty snižuje nebo odstraňuje nejistotu na trhu nebo nezávislé chování konkurentů, vzniká obava z narušení hospodářské soutěže a taková výměna informací může představovat jednání ve vzájemné shodě mezi konkurenty.

Určité vlastnosti vyměňovaných dat mohou toto riziko zvýšit. Například výměna dat, která jsou považována za strategickou (jako jsou informace o cenách, množství, prodeji, kapacitách, marketingových plánech atd.), individualizovaná (na rozdíl od agregovaných dat), častější výměna dat a výměna aktuálních i budoucích údajů (na rozdíl od historických údajů) zvyšují riziko, že je výměna informací tajně domluvená a zakázaná.

Druh vyměňovaných informací je rozhodující v tom, zda je na základě výměny údajů možné vyvozovat závěry (viz také příklady níže) o současném nebo budoucím obchodním chování zúčastněných společností, nebo zda může snižovat konkurenční tlak. I zdánlivě neškodný kontakt a výměna mohou být interpretovány jako pokus naznačit konkurentovi ochotu podílet se na protisoutěžním jednání.

Všichni zaměstnanci skupiny PHOENIX mají tudíž povinnost v soutěžně citlivých situacích:

- zachovat vysokou opatrnost při komunikaci s konkurencí;
- ohradit se, pokud v diskusi dojde na zakázaná nebo kritická témata;
- ukončit konverzaci, jestliže protějšek v debatě na námítky nereaguje (a případně takový incident ohlásit příslušnému LCM).

V případě jakýkoliv nejasností o výměně informací, které by mohly být soutěžně citlivé, je třeba bezodkladně kontaktovat LCM, oddělení Compliance nebo místní právní oddělení.

² Zdroje informací jsou v souladu s právem, pokud byly informace získány v souladu se všemi smluvními a zákonnými povinnostmi. Je tudíž zakázáno shánět či získávat důvěrné informace protiprávním jednáním, a to i formou spoluúčasti na takovém jednání.

Definice a příklady

Za Třetí stranu se považuje jakákoliv fyzická či právnická osoba, se kterou společnost skupiny PHOENIX udržuje (obchodní) styk.

Posouzení, zdali sdílení informací umožnilo stranám dojít k závěrům ohledně stávajícího nebo budoucího tržního chování příslušných společností nebo umožnilo stranám snížit vzájemný konkurenční tlak, závisí zejména na druhu vyměňovaných informací.

Existují typy informací, jejichž sdílení obvykle nepředstavuje soutěžně-právní riziko („povolená témata“), ale také informace, které nelze z pohledu soutěžního práva s konkurenty sdílet prakticky za žádných okolností („zakázaná témata“). Mimo to existují informace, které mohou v jednotlivých případech způsobit vznik soutěžně-právního rizika, pokud si je soutěžitelé mezi sebou vymění („kritická témata“).

Následující výčty jsou pouze příkladné.

Povolená témata zahrnují:

- veřejně dostupné informace³, tedy například obsah výročních zpráv, novinové články apod.; není možné vyměňovat informace, které svým objemem či úrovní podrobností překračují rozsah veřejně známých skutečností;
- obecné technické nebo vědecké záležitosti, například obecné trendy v oboru nebo aktuální technické inovace;
- obecné právní a sociálně politické otázky, a společné hájení zájmů vůči orgánům veřejné moci (lobbing) v oblastech jako například úprava obecného právního rámce nebo změny legislativy a jejich významu pro obor nebo průmyslu, případně společné hájení zájmů ve vztahu k zákonodárné či výkonné moci;
- obecnou hospodářskou situaci (nikoliv situaci konkrétní společnosti) na trhu nebo v odvětví a ekonomické vyhlídky, ceny akcií na burze a podobně;
- otázky v oblastech, ve kterých skupina PHOENIX nesoutěží s ostatními soutěžiteli na stejném trhu.

Mezi zakázaná témata, o kterých zaměstnanci skupiny PHOENIX nesmějí s konkurencí diskutovat, patří například:

- **Jakékoliv informace související s cenami**, tedy otázky ohledně cenotvorby, nákupních a prodejních cen, o cenách náhradních dílů nebo výrobních složek, zamýšlených změnách ceníků a podobně;
- **Kapacity**, např. skladové, přepravní a jiné obdobné kapacity společností, nedostatky zásob;
- **Distribuční postupy**, objem odbytu a prodejní kvóty, geografické rozdělení trhu nebo rozdělení zákazníků na trhu, seznamy odběratelů, aktuální objednávky, vyřizování zákaznických reklamací a stížností nebo nároků dodavatelů;
- **Informace o výběrových řízeních**, a to jako ohledně skutečnosti, že se strana účastní výběrového řízení tak informace o obsahu nabídky. Zejména je zakázáno sdílet informace

³ Informace se považují za veřejně dostupné, pouze jsou-li přístupné pro všechny za rovných podmínek. Informace dostupné za vysoký poplatek nebo informace, k nimž je přístup ztížen jiným způsobem, jsou považovány za neveřejné. Také informace získané zaměstnanci od klientů nebo jiných obchodních partnerů se považují za neveřejné.

o nabízených cenách nebo jiných podmínkách nabídky, jakož i domlouvat se o předložení falešných nabídek ze strany konkurence, a to i v případě, že tyto informace sděluje pouze jedna strana;

- **Informace o odměnách zaměstnanců a jejich odlákání od konkurence:** je zakázáno uzavírat dohody nebo sdílet informace o odměňování zaměstnanců. Soutěžitelům se zapovídá například uzavírat dohody o maximální odměně nebo platových tarifech pro zaměstnance, kteří nejsou vázáni kolektivní smlouvou. Zároveň soutěžitelé spolu nesmějí uzavírat dohody, že si navzájem nebudou odlákávat zaměstnance nebo že nebudou zaměstnávat zaměstnance soutěžitelů nebo jiných společností.

Následující témata jsou kritická, což znamená, že jsou to oblasti, o kterých zaměstnanci skupiny PHOENIX nesmějí s konkurenty hovořit, nejsou-li tyto informace jinak veřejně dostupné, nebo jestliže k tomu předem neobdrželi od právního oddělení výslovný souhlas:

- Obchodní podmínky, například dodací;
- Náklady, například administrativní či logistické,
- Investice, například do informačních technologií nebo logistiky;
- Obrat, odbyt, tržní podíl, pokud tyto údaje nejsou všeobecně dostupné.

Konečně, informace týkající se hospodářské soutěže jsou součástí obchodního tajemství skupiny PHOENIX. Bez ohledu na své povinnosti podle soutěžního práva mají všichni zaměstnanci skupiny PHOENIX povinnost zachovávat mlčenlivost o těchto obchodních tajemstvích v souladu s platnými předpisy v rámci svého zaměstnání. V souladu s těmito předpisy je kategoricky zakázáno zveřejňovat firemní tajemství Třetími stranám.

2.1 Sdílení dat prostřednictvím datových informačních systémů

Společnost PHOENIX zakazuje (systematickou) výměnu informací s Třetími stranami (zejména konkurenty) o záležitostech souvisejících s hospodářskou soutěží (viz také bod 2) prostřednictvím (externích) datových informačních systémů.

Zaměstnanci musí dbát opatrnosti při sdílení jakéhokoli typu informací (relevantních pro hospodářskou soutěž) s Třetími stranami prostřednictvím datových informačních systémů a/nebo při plánování implementace nových datových informačních toků prostřednictvím interních nebo externích datových informačních systémů s Třetími stranami (např. dodavateli, zákazníky atd.).

Toto může zahrnovat také výměnu informací mezi společnostmi (např. od maloobchodních prodejen PHOENIX po velkoobchodní jednotky).

Výměna informací a dat – případně organizovaná ve vyhrazeném datovém informačním systému – je v mnoha případech podstatnou součástí hlavních obchodních aktivit společnosti PHOENIX, např. jako rozhraní mezi našimi velkoobchodními nebo maloobchodními podniky a dodavateli nebo zdravotnickými úřady (např. systémy místa prodeje, systémy nákupu atd.). Jako taková je nejen legální, ale obvykle nezbytná pro naše podnikání.

Tyto systémy však často obsahují informace citlivé z hlediska hospodářské soutěže (např. velkoobchodní nebo maloobchodní ceny, rabaty, množství atd.) od našich subjektů nebo také od konkurentů. Takové údaje jsou obecně považovány za relevantní podle antimonopolního práva.

Nesmí být využity ke snižování konkurenčního tlaku, k vytváření transparentnosti tam, kde to není vyžadováno a zejména se nesmí používat jako platformy pro systematickou výměnu informací pro jakékoli tajné dohody.

Jakýmkoliv náznakům možného protisoutěžního chování v souvislosti s takovými systémy by mělo být aktivně zabráněno přijetím propracovaných preventivních opatření, neboť výměna údajů mezi společnostmi může představovat projev nezákonné, protisoutěžní dohody.

Dohody o sdílení údajů mohou být protisoutěžní, pokud sdílené údaje mimo jiné zahrnují citlivé údaje z hlediska práv hospodářské soutěže a/nebo konkurenti, kterým byl odepřen přístup (nebo jim byl povolen přístup za méně výhodných podmínek), může být v důsledku omezen přístup na trh.

Zaměstnanci musí věnovat zvláštní pozornost druhu sdílených údajů (viz bod 2).

Při provozování nebo používání takových systémů, musí všechny subjekty a zaměstnanci společnosti PHOENIX zajistit, aby používání systému (systémů) bylo přípustné tak, jak je aktuálně provozován. To může vyžadovat aktualizované (externí) místní právní posouzení. Doporučuje se vždy získat souhlas LCM a právního oddělení. Všechny příslušné výše uvedené předpisy týkající se zakázaných témat a obsahu platí.

To může také zahrnovat (systematickou) výměnu/předávání informací mezi společnostmi (např. údaje o skutečných cenách od konkurentů prostřednictvím maloobchodní jednotky PHOENIX do velkoobchodní jednotky PHOENIX). Je-li to nutné, musí být přijata přiměřená preventivní opatření pro zamezení nelegitimní výměny informací prostřednictvím datových informačních systémů (např. zavedením takzvané „čínské zdi“, která zajišťuje, že jsou odděleny s odlišnými cíli oddělena tak, aby nevznikala žádná výměna informací [informací relevantních pro hospodářskou soutěž], čímž je zabráněno střetu zájmů).

Zásady a pravidla

2.2 Porovnávání s konkurencí

PHOENIX zakazuje zneužívání porovnávání s konkurencí za účelem vytváření kartelů (viz článek 1) jakož i (systematické) přijímání, poskytování či vzájemnou výměnu informací souvisejících s hospodářskou soutěží nebo s jinými soutěžiteli v kontextu porovnávání.

Samotné porovnávání je v zásadě povolené a může posloužit k vylepšení efektivity podnikatelských procesů a postupů; zároveň je však nutné vzít v potaz, že porovnávání v sobě vždy zahrnuje nějakou formu výměny informací.

Proto se na porovnávací činnosti uplatní následující pravidla:

- a) na porovnávání se vztahuje zákaz kartelů. Zařazení protisoutěžního jednání pod nálepku „porovnání“ z něj neučiní obratem ruky jednání, které je v souladu se zákonem.
- b) Jelikož porovnání představuje zvláštní formu sdílení a výměny informací, uplatní se zejména kritéria popsaná výše v článku 2.
- c) Existuje riziko, že v rámci porovnávání dojde i k výměně soutěžně citlivých informací. V takových situacích mají zaměstnanci povinnost dbát, aby se vyhnuli diskusím na zakázaná nebo kritická témata, a v případech, kdy jsou v této věci na pochybách, vznést vůči protistraně námitku o vhodnosti takového tématu (viz článek 2).

Definice

V této směrnici porovnávání (anglicky *benchmarking*) označuje průběžný postup, kterým si soutěžitelé na trhu (nad rámec své podnikatelské skupiny) navzájem porovnávají své provozní funkce, zjišťují rozdíly a jejich příčiny a stanovují konkrétní oblasti, ve kterých by se mohli zlepšovat, jakož i určují své cíle v rámci hospodářské soutěže.

Tato směrnice se tedy neuplatní na porovnávání mezi společnostmi, které si navzájem nekonkurují.

Zásady a pravidla

2.3 Účast v profesních a odborných sdruženích

PHOENIX zakazuje zneužívání činností v oborových sdruženích za účelem vytváření kartelů nebo (systematického) přijímání, poskytování či vzájemné výměny informací souvisejících s hospodářskou soutěží nebo s jinými soutěžiteli v rámci takové účasti.

Účast v profesních a odborných sdružení je v zásadě povolena. Tato účast však nepředstavuje výjimku ze zákazu kartelů, který platí beze změn.

Oborová sdružení v žádném případě nesmí sloužit jako místo nebo dokonce zástěrka pro protisoutěžní jednání. Zaměstnanci, kteří se účastní činností oborových sdružení, tudíž musejí dodržovat následující dodatečné zásady:

- a) **Před konferencí:** Trvat na tom, aby pozvánka obsahovala podrobný rozpis programu jednání a kontrolovat, zdali program neobsahuje zakázaná a kritická témata. Pokud ano, zaměstnanec se nesmí takové schůzky či setkání zúčastnit a musí o ní informovat svého nadřízeného, svého LCM nebo se poradit s místním právním oddělením.
- b) **V průběhu konference:** Trvat na dodržování programu jednání. Dbát, aby se diskuse neodchýlila od dohodnutých témat a aby nedošlo k výměně citlivých informací, které by mohly účastníkům objasnit stávající či budoucí tržní strategie jednotlivých soutěžitelů. Zaměstnanci musejí být zvláště opatrní, pokud program jednání zahrnuje velmi neurčitě popsaná témata jako „obecná situace na trhu“ a podobně. Jestliže má zaměstnanec pochybnosti, zdali nějaké téma nebo nějaká diskuse nepřekračují právní rámec podle zásad soutěžního práva, je povinen sdělit své námitky a nechat je zaznamenat do zápisu jednání. Jestliže diskuse na zakázané nebo kritické téma dále pokračuje, zaměstnanec musí opustit jednání a nechat svůj odchod, své jméno a čas odchodu zaznamenat do zápisu jednání. Po schůzce musí informovat svého nadřízeného, svého LCM nebo místní právní oddělení.
- c) Existuje riziko, že na schůzce dojde i k výměně soutěžně citlivých informací. V takových situacích mají zaměstnanci povinnost dbát, aby se vyhnuli diskusím na zakázaná nebo kritická témata, a v případech, kdy jsou v této věci na pochybách, vznést vůči protistraně námitku o vhodnosti takového tématu. Jestliže protějšek v debatě na námitku ihned nereaguje, musí zaměstnanci takovou konverzaci ukončit.
- d) **Po konferenci:** Zaměstnanec musí trvat na rozesílání zápisů z jednání a na jejich schvalování účastníky a zkontrolovat, zdali zápis neobsahuje nejednoznačné formulace, které by v nezúčastněných osobách mohly vyvolat pochybnosti o dodržení všech zásad a náležitostí soutěžního práva. Pokud zápis obsahuje takto nejednoznačně formulovaná tvrzení nebo výroky, musí zaměstnanec zajistit jazykovou korekci, která tyto nejasnosti vyřeší, a informovat svého nadřízeného, LCM nebo místní právní oddělení.
- e) Zaměstnanec musí požadovat, aby sdružení zavedlo vlastní etický kodex.

Definice

Profesní či odborné sdružení je dobrovolná organizace různých společností založená za účelem spolupráce na rozvoji sdílených zájmů. Sdružení představuje konsensus jednotlivých členů ohledně otázek a požadavků ve vztahu k politickým elitám a podobně.

Sdružení zároveň nabízejí svým členům možnost sdílet své zkušenosti a společně prezentovat své zájmy. Tento druh činnosti za normálních okolností neporušuje ustanovení soutěžního práva.

Zásady a pravidla

2.4 Veletrhy a výstavy

Na veletrzích musejí zaměstnanci dbát zejména na to, aby, byť neúmyslně, neprozradili nebo si nevyměnili s Třetími osobami soutěžně citlivé informace.

Na veletrzích se zaměstnanci setkávají s velkým množstvím lidí. Pravidla chování v takové situaci závisejí na tom, zdali konkrétní jednotlivci pracují pro konkurenta skupiny PHOENIX.

Z hlediska soutěžního práva diskuse s nesoutěžiteli nepředstavuje ve většině případů žádný problém. Mezi nesoutěžiteli patří například zástupci odborných médií, zástupci orgánů výkonné moci nebo průmyslu, jakož i odběratelé a dodavatelé. V takových stycích by měli zaměstnanci usilovat, aby skupinu PHOENIX vždy reprezentovali co nejlépe. Zároveň však musejí dbát, aby neprozradili obchodní tajemství například důvěrné informace o cenách a obchodních podmínkách.

Při rozhovorech se zástupci konkurence musejí být zaměstnanci mnohem opatrnější, jelikož takové styky přinášejí mnohem větší riziko, že by mohly být kvalifikovány jako protisoutěžní. Zaměstnanci jsou proto v této souvislosti povinni dodržovat zásady z odstavce 1.1 a článku 2, zejména ohledně debat na zakázaná nebo kritická témata, a vždy se musí otevřeně a jednoznačně stranit veškerých takových konverzací.

Definice

V této směrnici výraz „veletrh“ zastupuje všechny možné druhy veřejných setkání či společenských událostí, kde se zaměstnanci mohou setkat s větším počtem ostatních soutěžitelů.

Zásady a pravidla

2.5 Signalizace

Skupina PHOENIX zakazuje zaměstnancům, byť i náznakem sdílet nebo šířit informace s úmyslem nebo s cílem zkreslit hospodářskou soutěž.

Zaměstnanci musí vždy jednat s velkým rozmyslem ve svých veřejných vystoupeních, aby nesdělili informace, které jsou soutěžně citlivé.

Zaměstnanci mají zároveň zákaz vystupovat nebo promlouvat jménem skupiny PHOENIX, nemají-li k tomu výslovné oprávnění.

Případné omezování hospodářské soutěže prostřednictvím veřejné komunikace není vyjmuto ze zákazu kartelů. Skupina PHOENIX zakazuje zaměstnancům veřejně sdělovat či sdílet soutěžně citlivé informace či jiné informace související s hospodářskou soutěží za účelem nebo s cílem zkreslit hospodářskou soutěž.

Zpětně může být obtížné stanovit, zdali byla informace zamýšlena jako obecné sdělení pro veřejnost nebo zdali se skutečně jednalo o protiprávní komunikaci. Jelikož kritéria hodnocení takových situací ze strany místních úřadů pro ochranu hospodářské soutěže jsou poměrně rozmanitá a často také poměrně neurčitá, je třeba při sdílení soutěžně citlivých informací vždy postupovat s velkou opatrností.

Zaměstnanci musí v případě jakýchkoliv nejasností ohledně soutěžně-právních aspektů svého veřejného vystoupení předem konzultovat obsah svého sdělení se svým LCM nebo místním právním oddělením.

Definice

Signalizací (angl. *signalling*) se v tomto kontextu míní konání jakýchkoliv veřejných prohlášení o budoucím vývoji trhu s cílem zkreslit hospodářskou soutěž nebo s obdobnými účinky nehledě na prvotní úmysl.

Jinými slovy, je protiprávní činit jakákoliv soutěžně citlivá prohlášení ve vztahu ke konkurenci prostřednictvím veřejných médií (časopisů, sociálních sítí a podobně). Tzv. signalizaci od běžné

veřejné komunikace odlišuje konkrétní charakteristika sdělení, jeho druh a závažnost dané záležitosti.

Zásady a pravidla

3. Vertikální dohody a postupy

PHOENIX zakazuje protiprávní vertikální dohody a/nebo jakékoliv jiné postupy omezující hospodářskou soutěž s obdobnými účinky, nebo směřující k omezení hospodářské soutěže, a to jak přímo či nepřímo.

Soulad stávajících či zamýšlených vertikálních dohod s uvedenými zásadami musí každá podnikatelská jednotka skupiny PHOENIX posoudit individuálně.

Vertikální dohody a jednání obvykle nenarušují hospodářskou soutěž. Naopak, odběratel, který si něco kupuje, se vždy nejprve musí s dodavatelem domluvit na příslušném množství výrobků, na cenách, slevách a dalších podmínkách.

Dokonce ani vertikální dohody či jednání, které zahrnují nějaký druh vertikálního omezení, tedy ustanovení, které by mohly mít protisoutěžní cíle nebo dopady, nemusí automaticky porušovat soutěžní právo. Mnoho druhů vertikálních omezení se považuje za přijatelné, pokud splňují příslušné právní požadavky.

Příklady přijatelných vertikálních dohod:

- a) Vybrané distribuční dohody: distribuční systémy, které zavazují poskytovatele prodávat zboží pouze vybraným Obchodním partnerům, například pro zajištění potřebné jakosti nebo řádné užívání příslušných produktů (např. exkluzivní distribuce prémiové kosmetiky prostřednictvím specializovaných lékáren a v běžných drogériích).
- b) Na základě blokových výjimek: Evropské právo upravuje určité výjimky, které v některých oblastech umožňují uzavírání dohod a jednání ve shodě, jež do určité míry omezují hospodářskou soutěž (například v oblasti výzkumu a vývoje s cílem zlepšit konkurenceschopnost evropských společností)

Existují však některá vertikální omezení, která nepřinášejí žádné prosoutěžní účinky. Tato „tvrdá“ omezení příslušné předpisy obecně zakazují (viz odstavec 1.1 a článek 2).

Zaměstnanci se proto:

- a) Nesmějí s odběrateli skupiny PHOENIX domlouvat na určení ceny pro další prodej vůči Třetím stranám;
- b) Nesmějí s odběrateli skupiny PHOENIX domlouvat na cenách skupiny PHOENIX pro další prodej vůči vlastním zákazníkům;
- c) Musejí vyvarovat jakýchkoliv dohod nebo jednání ve shodě, které mají za cíl či následek omezení prodeje ze strany odběratele skupiny PHOENIX, případně které se týkají geografického území, v němž má docházet k prodeji zboží, nebo zákazníků, kterým odběratel může zboží dodávat (vyjma případů, kdy to povolují tzv. blokové výjimky).

Zákaz určování cen pro další prodej také znamená, že ceníky, katalogy, cenovky nebo balení výrobků nesmějí vyobrazovat pevné ceny pro další prodej. Zaměstnanci také nesmějí používat ani žádné

další, nepřímé prostředky, jak určovat a řídit cenotvorbu svých odběratelů, například prostřednictvím hrozby přerušení dodávky, smluvními pokutami a sankcemi, nebo udělováním cenových pobídek.

Vnitrostátní regulace zdravotní péče však v některých případech může umožňovat některé výjimky. Například v Německu konečné spotřebitelské ceny pro farmaceutika na předpis stanovuje příslušná vládní cenová vyhláška. Podobná regulace existuje v některých dalších evropských zemích. V některých zemích právní předpisy upravují dokonce i spotřebitelské ceny pro farmaceutické výrobky, které se prodávají bez lékařského předpisu.

Často bývá obtížné posoudit, zdali konkrétní dohoda obsahující vertikální omezení, porušuje soutěžní předpisy. Při vyjednávání vertikálních dohod, které by mohly omezit nebo narušit hospodářskou soutěž mezi (i) skupinou PHOENIX a jejími odběrateli či dodavateli (jako například dohody o zákazku konkurence) nebo (ii) mezi skupinou PHOENIX a jejími konkurenty (např. dohody o vázaném odběru s odběrateli) nebo (iii) odběrateli a dodavateli skupiny PHOENIX a jejich konkurenty (například dohody o výhradním prodeji/distribuci), jsou tudíž zaměstnanci povinni vždy konzultovat své případné otázky se svým LCM nebo místním právním oddělením.

Definice

Vertikální dohody jsou dohody s Obchodním partnerem na nižším či vyšším stupni dodavatelsko-odběratelského řetězce (nesoutěžitelé, tedy například dodavatelé – např. farmaceutické společnosti nebo odběratelé – například lékárny). Opakem jsou horizontální dohody s Obchodními partnerem na stejném stupni (tedy primárně další soutěžitelé).

4. Nepřímá protiprávní výměna citlivých informací

Zásady a pravidla

PHOENIX zakazuje vytváření a účast či spolupráci na vytváření kartelů prostřednictvím nepřímé výměny citlivých informací (tzv. hub-and-spoke agreements).

Výměna strategických informací o ostatních soutěžitelích nebo jejich tržních postupech prostřednictvím Třetích stran může v rámci soutěžního práva představovat kritický problém.

Sdělování informací mezi konkurenty může představovat nebo usnadňovat funkci kartelu – dohody nebo jednání ve vzájemné shodě mezi soutěžiteli s cílem nebo účinkem vyloučení, omezení nebo narušení hospodářské soutěže (například stanovení cen nebo množství). Kartelu se obvykle dosahuje skrze přímou komunikaci členů kartelu (např. konkurentů) mezi sebou. Společnosti však mohou své tržní jednání koordinovat také skrze nepřímou komunikaci neboli prostřednictvím Třetí strany, která je s nimi ve vertikálním vztahu – obvykle se jedná o jejich sdíleného dodavatele na předešlém trhu nebo navazujícího zákazníka.

Tyto kartely se nazývají „kartely Hub a Spoke,“ kde paprsky představují konkurenty a ve středu je Třetí strana (předchozí dodavatel nebo následný zákazník) a ke koordinaci dochází prostřednictvím každého konkurenta (mluvčího) komunikujícího s dodavatelem/zákazníkem (tzv. hub), který tyto informace sdílí s ostatními konkurenty (ostatní paprsky). Hub – např. dodavatel nebo zákazník – funguje jako kanál pro přenos informací mezi konkurenty.

Systematické a dlouhodobé využívání Třetí strany jako prostředníka pro přenos soutěžně citlivých informací, nebo dokonce informací s přímým dopadem na hospodářskou soutěž, například pro získání nebo výměnu poznatků o budoucím tržním chování ostatních soutěžitelů, soutěžní právo zapovídá.

Zaměstnanci se tudíž nesmějí aktivně vyptávat klientů na strategické informace ohledně ostatních soutěžitelů.

Definice

V kontextu práva hospodářské soutěže výraz hub-and-spoke agreements označuje protiprávní výměnu soutěžně citlivých informací prostřednictvím Třetích stran. To zahrnuje vertikální smlouvy s horizontálním dopadem na hospodářskou soutěž v rozporu se zákazem vytváření kartelů.

Soutěžitelé (například distributoři farmaceutických produktů) spolu neudržují přímý kontakt, nýbrž převádějí smlouvy přes prostředníka (např. výrobce farmaceutik) k odběrateli (v tomto případě jiný distributor).

Zásady a pravidla

5. Obchodní partneři

Také protisoutěžní jednání Třetích stran může mít záporný dopad na obchodní pověst skupiny PHOENIX, a to dokonce i v případech, kdy se společnosti skupiny PHOENIX takového jednání vůbec neúčastní. Proto PHOENIX usiluje o to, aby všechny Třetí strany, se kterými přijdeme do obchodního styku, sdíleli a dodržovali naše etické standardy.

Prostřednictvím prověrky due diligence obchodních partnerů (BPDD) se společnost PHOENIX aktivně ujistiňuje, že se vyhýbá interakcím s Obchodními partnery, kteří mohou představovat právní riziko nebo riziko poškození dobré pověsti také z hlediska práva hospodářské soutěže. Platí předpisy AnCo_SOP_ke vztahům s Třetími stranami.

Každý zaměstnanec je povinen bezodkladně informovat svého nadřízeného, svého LCM nebo své místní právní oddělení, jestliže zjistí, že došlo nebo by mohlo dojít k narušení hospodářské soutěže v souvislosti s jednáním Třetích stran.

Definice

Pojem Obchodní partner zahrnuje všechny Třetí strany jako jsou zákazníci, dodavatelé, agenti, konzultanti a další osoby přímo zapojené do obchodních aktivit skupiny PHOENIX.

Zásady a pravidla

6. Fúze, akvizice a společné podniky

Před uskutečněním fúze či akvizice či založením společného podniku má společnost skupiny PHOENIX povinnost uskutečnit řádnou due diligence prověrku za účelem dodržení zásad řádné hospodářské soutěže.

Fúze a/nebo akvizice mohou vést k tomu, že společnosti skupiny PHOENIX mohou být odpovědné za proběhlé nebo budoucí transakce dotčených společností. Je proto třeba zajistit, aby tyto společnosti sdílely naše standardy integrity a jednali v souladu s nimi. Pro zajištění, že jsou v případě transakcí tohoto charakteru dodrženy tyto zásady, musí být obchodní aktivity dotčených společností odpovídajícím způsobem posuzovány a sledovány v rámci prověrky due diligence před a po uzavření smluv.

Dohody o společných podnicích mezi konkurenty mohou být užitečné, ale mohou také ovlivnit nebo omezit hospodářskou soutěž. V důsledku toho nesmí být takové dohody uzavírány bez předchozího právního poradenství.

Definice

Fúze a akvizice v tomto kontextu odkazují jak na převzetí, tak i na koupi společnosti jako celku nebo na pořízení závodu či části závodu jiné společnosti některou ze společností skupiny PHOENIX.

Společný podnik je sdílený provoz společnosti s alespoň jednou Třetí stranou.

Odkaz

- Samostatná směrnice pro akvizice a fúze

7. Dodržování

Dodržování pravidel hospodářské soutěže kontroluje a vynucuje Evropská komise nebo místní úřady na ochranu hospodářské soutěže. Za tímto účelem mohou tyto úřady využívat celou řadu pravomocí – provádět domovní prohlídky, vést vyšetřování, vydávat předvolání atd.

[Dále viz Zásady dodržování právních předpisů, Bod 10](#)

V kontextu vyhledávání je třeba implementovat opatření Zásad dodržování právních předpisů (článek 10).

8. Kontaktní osoby

[Viz Zásady dodržování právních předpisů](#)

Postupy pro oznamování případu porušení této směrnice upravuje dokument Zásady dodržování právních předpisů.

Máte-li nějakou otázku k této či jakékoli jiné směrnici, kontaktujte prosím svého LCM nebo oddělení Corporate Compliance.

Oddělení Corporate Compliance můžete kontaktovat:

E-mailem: Compliance@phoenixgroup.eu

Telefonicky: +49 621 8505 – 8519

(Anonymně) prostřednictvím systému: <https://phoenixgroup.integrityplatform.org/>

Dopisem na adresu:

PHOENIX Pharma SE
Corporate Compliance
Pfingstweidstraße 10-12
68199 Mannheim
Německo